

המסורת השישית

**"קבוצת A.A. לעולם לא תתמוך במוסדות או
במיזמים חיצוניים, לא תממן אותם ולא תשאל
להם את שמה, כדי שבעיות של ממון, רכוש ויוקרה
לא יסיטו אותנו ממטרתנו העיקרית"**

ברגע שנוכחנו שיש בידינו תשובה לאלכוהוליזם, היה הגיוני (או כך זה נראָה באותו זמן) שנחוש שעשוי להיות בידינו מענה גם לדברים רבים נוספים. רבים חשבו שקבוצות A.A. יכולות להיכנס לעסקים ולממן כל יוזמה שהיא בתחום הכללי של אלכוהוליזם. למעשה חשנו שמחובתנו להניח את מלוא כובד משקלו של השם A.A. מאחורי כל מטרה נעלה.

הנה כמה מהדברים שעליהם חלמנו. בבתי החולים לא אהדו אלכוהוליסטים, לכן חשבנו שנקים רשת בתי חולים משלנו. היה חשוב לספר לאנשים מהו האלכוהוליזם, לכן נחנך את הציבור, אפילו נשכתב את ספרי הלימוד של בתי הספר ושל הרופאים. נאסוף אנשים נטושים מסמטאות, נמייך את אלה שהם ברי החלמה, ואת השאר נרכז במעין מחנות סגורים, ושם נאפשר להם להתפרנס למחייתם. ייתכן שמקומות אלה יכניסו כסף רב לכיסוי פעולותינו הטובות האחרות. חשבנו ברצינות לשכתב את חוקי המדינה, כך שיצהירו על אלכוהוליסטים כעל אנשים חולים. אלה לא ייאסרו עוד; שופטים ישחררו אותם למשמרתנו. נזרים את A.A. אל תוך המחוזות האפלים של ההתמכרות לסמים ושל הפשיעה.

ניצור קבוצות של אנשים דיכאוניים ושל פרנואידיים; ככל שההפרעה הנפשית תהיה עמוקה יותר, כך ייטב בעינינו. נראה לנו הגיוני שאם האלכוהוליזם הובס, תנוצח גם כל בעיה אחרת.

נדמה היה לנו שנוכל לשאת את מה שבידינו אל תוך מפעלים ולהביא את הפועלים ואת בעלי ההון לאהוב אלה את אלה. פְּנוּתָנוּ הבלתי מתפשרת עשויה לטהר במהרה את התחום הפוליטי. וכשידינו האחת על כתפי הדת והשנייה על כתפי הרפואה, נפשר על חילוקי הדעות ביניהן. לאחר שלמדנו לחיות באושר, נראה לכל האחרים כיצד לעשות זאת. ובכן, חשבנו, ייתכן שחברתנו, של אלכוהוליסטים אנונימיים, תהפוך להיות חוד החנית של קידמה רוחנית חדשה! אנו עשויים לשנות את העולם.

כן, לנו ב-A.A. היו חלומות כאלה. כמה טבעי היה הדבר, היות שרוב האלכוהוליסטים הם אידיאליסטים שפשטו את הרגל. כמעט כל אחד מאתנו שאף לעשות את הטוב ביותר, לבצע מעשים מופלאים ולהגשים אידאלים נשגבים. כולנו רודפי שְׁלֵמוֹת שנכשלו בהשגתה ועברו לקיצוניות השנייה - הסתפקנו בבקבוק ובאובדן ההכרה. השְׁכִינָה, באמצעות A.A., הביאה את ציפיותינו הנשגבות ביותר אל הישג ידינו. אז מדוע שלא נחלוק את דרך חיינו עם כולם?

כשניסינו את רעיון בתי החולים של A.A. הם שקעו, כי לא ניתן להכניס קבוצת A.A. לעסקים; טבחים נלהבים רבים מדי מקדיחים את התבשיל. קבוצות A.A. ניסו את מזלן בשדה החינוך, אך כשהחלו לפרסם בציבור את יתרונותיו של פלג זה או אחר בחינוך, אנשים באו במבוכה. האם A.A. מרפאת שיכורים או שהיא פרויקט חינוכי נוסף? האם A.A. היא רוחנית או אולי היא רפואית? האם היתה זו תנועה מתקנת?

בתדהמה חזינו כיצד אנו נעשים מקושרים לכל מיני יוזמות, אחדות מהן טובות ואחרות פחות. כשראינו אלקוהוליסטים נידונים ללא היסוס לבתי סוהר או למוסדות של חולי רוח התחלנו לזעוק: "חייב להיות חוק!". חברי A.A. החלו להלום על שולחנותיהן של ועדות חוקה והפגינו בעד שינוי חוקתי. זה היה חומר עיתונאי טוב, לא יותר מכך. ראינו שבמהרה ניטמע בפוליטיקה. אפילו בתוך A.A. גילינו שהכרחי לסלק את שם A.A. ממועדונים וממקומות שבהם פעלו בצעד השנים עשר.

הרפתקאות אלה נטעו בנו הכרה פנימית בעלת שורשים עמוקים, שבשום נסיבות שהן לא נוכל לקשור את שמנו בכל יוזמה מקורבת, חיובית ככל שתהיה. אנחנו ב"אלקוהוליסטים אנונימיים" איננו יכולים להיות כל הדברים עבור כל האנשים, ואל-לנו לנסות.

לפני שנים רבות עמד עיקרון זה של "אי מתן חסות" למבחן משמעותי. מספר חברות גדולות לזיקוק אלקוהול התכוונו להיכנס לשדה החינוך בנושא האלקוהול. זה יהיה רעיון טוב, האמינו, למען המסחר במשקאות, להפגין חוש של אחריות ציבורית. הן רצו לומר שעל משקה יש להתענג ולא להשתמש בו לרעה; ששתיינים כבדים צריכים להתמתן וששתיינים בעיתיים, האלקוהוליסטים, חייבים להימנע לגמרי משתייה.

באחת מאגודות הסחר שלהם הועלתה השאלה כיצד תנוהל מערכה ציבורית זו. מובן שלצרכי הבלטת מסר זה ישתמשו ברדיו, בעיתונות ובסרטים. אך מי האדם שיעמוד בראש המשימה? מייד חשבו על "אלקוהוליסטים אנונימיים". לו ניתן היה למצוא בין שורותינו איש יחסי ציבור טוב, מדוע הוא לא יהיה אידיאלי לתפקיד? הוא ודאי מכיר את הבעיה.

קשריו עם A.A. יהיו בעלי ערך רב, בהיות האחוזה בעלת אהדה ציבורית ואין לה אויב בעולם כולו.

במהרה אותר אדם כזה, חבר A.A. עתיר ניסיון. הוא הופיע מיד במטה A.A. בניו-יורק וחקר: "האם יש משהו במסורותינו שמצביע שעלי להימנע מלקיחת תפקיד כזה על עצמי? סוג זה של חינוך נראה לי חיובי ואינו מעורר מחלוקות רבות. האם אתם, אנשי המטה, רואים בכך פסול כלשהו?"

במבט ראשון, זה אכן נראה כדבר חיובי. ואז הלחלח הספק. האיגוד רצה לעשות שימוש בשמו המלא של חברנו בכל פרסומותיו: עליו להיות מתואר הן כמנהל יחסי הציבור של האיגוד והן כחבר "אלכוהוליסטים אנונימיים". מובן שלא היתה יכולה להיות התנגדות, אפילו קלה ביותר, לו נשכר חבר A.A. אך ורק על סמך כישוריו ביחסי ציבור והידע שלו לגבי אלכוהוליזם. אבל זה לא היה כל הסיפור, כי במקרה זה נדרש חבר A.A. לא רק להפר את האנונימיות שלו בציבור, אלא גם לקשור בעיני מיליונים את שם A.A. לפרויקט חינוכי זה. זה היה נראה כאילו A.A. תומכת בחינוך בסגנון אגודת הסחר במשקאות.

ברגע שהבחנו בטבעה האמיתי של עובדה מסוכנת זו, שאלנו את המועמד לתפקיד מנהל יחסי הציבור מה דעתו בעניין. "אלוהים אדירים!" הוא אמר. "מובן שאיני יכול לקבל עלי תפקיד זה. עוד לפני שתיבש הדיו על סיסמת הפרסום הראשונה, תקום כבר זעקת מחנה 'היבשים'. הם ייצאו לחפש חבר A.A. הגון שיקדם את סוג החינוך שלהם. A.A. תמצא את עצמה בדיוק באמצע המחלוקת בין 'יבשים' ו'רטובים'. מחצית מאזרחי ארצנו יחשבו שהצטרפנו אל 'היבשים', והמחצית השנייה שהצטרפנו ל'רטובים'. איזה בלגן!"

"למרות זאת", הדגשנו בפניו, "עדיין זכותך החוקית לקבל תפקיד זה על עצמך".

"אני יודע זאת", ענה. "אבל זה לא הזמן לענייני חוקיות. "אלכוהוליסטים אנונימיים" הצילה את חיי, והיא עומדת במקום הראשון. אני ודאי לא אהיה האדם שיכניס את A.A. לצרה גדולה, וזה בדיוק מה שיקרה!"

בעניין מתן חסות ביטא חברינו הכול. כעת ראינו יותר מאי פעם שאיננו יכולים להשאיל את שם A.A. למטרה כלשהי מלבד זו שלנו.

המסורת השישית **(הנוסח הארוך)**

בעיות של ממון, רכוש וסמכות עלולות להסיט אותנו בקלות ממטרתנו הרוחנית העיקרית. לכן אנו חושבים שכל רכוש בעל ערך שיש לו שימוש אמיתי עבור A.A., צריך להיות מאורגן ומנוהל במסגרת נפרדת, כך שתהיה הפרדה בין החומרי לבין הרוחני. קבוצת A.A. בתור שכזו לעולם לא תהיה מעורבת בעסקים. מתקנים הקשורים ל-A.A., כמו מועדונים או בתי חולים שפעילותם דורשת נכסים רבים וניהול רב, יש לאגד בנפרד מהקבוצה, כך שתוכל להינתק מהם במידת הצורך. לכן מתקנים כאלה לא ישתמשו בשם A.A.; הם צריכים להתנהל באחריותם הבלעדית של אלה המממנים אותם. למועדונים יש להעדיף בדרך כלל מנהלים מתוך A.A.; אבל בתי חולים ומקומות הבראה אחרים חייבים להיות נפרדים לגמרי מ-A.A. ותחת פיקוח רפואי. קבוצת A.A. רשאית לשתף פעולה עם כל גורם אחר, אך אסור ששיתוף פעולה כזה ירחיק לכת לעולם עד להשתייכות או למתן חסות, מעשיים או מרומזים. קבוצת A.A. אינה יכולה לקשור את עצמה לשום גורם.